

La maternitat, té data?

La història. Berlín, ara. Louise, biòloga de prestigi, és prejubilada als 60 anys per incompatibilitats amb el director, sense més família que la mare, Louise decideix tenir un fill i atès que va congelar òvuls als 30 anys, necessita un donant d'esperma.

La pel·lícula. De tant en tant salta la llebre. A *Mi vida a los sesenta* (*Miss Sixty*) salta. I grata. És tracta d'una comèdia sobre el masculisme, la solitud,

la por a envellir, l'inconformisme femení, el gap generacional, la presa de pèl de l'art contemporani, i les segones oportunitats. Però com que som dins el terreny frívol de la comèdia, mai la sang no arriba al riu. És allò excel·lent de tota comèdia intel·ligent. Com va dir Georges Bernard Shaw, si vols dir la veritat a la gent, fes-

los riure, sinó et mataran. I això és el que fa la directora alemanya Sigrid Hoemer, fotent-se dels homes madurs i vindicant la dona madura. Tela. I la sorpresa de que parlava a l'inici de la crònica d'avui, és doble: ¿com és que aquesta comèdia del 2014 ha tardat dos anys a estrenar-se a casa nostra? ¿Perquè és alemanya en terra batuda per produccions ianquis? ¿Perquè el que ara mola als

multicinemes són subproductes *teen* passats de rosca? Qui lo sà! Sigui com sigui, la presa de consciència de la misantropa Louise i la del patètic Frans, galerista d'art amb perruquí, brinden un hilarant recital de *gags* i situacions que no deixen cap titella amb cap. Directa al moll de l'os, la Hoemer conjumina sentit pràctic femení amb (pretesa) mala bava masculina quan narra allò tan clàssic del noi-bus-

ca-noia. Per tant, si alguna cosa fa figa en el discurs emancipador, és el desenllaç. Però comèdia a la fi, *Mi vida a los sesenta* ha d'acabar amb final feliç. I la Iris Berben, gran dama de l'escena germànica, i l'Edgar Seige, versàtil comediant, formen una parella en temible estat de gràcia.

El tema. Mai no és tard per recomençar de nou. Si més no.

La imatge. Louise i Frans embarcant els òvuls i l'esperma respectivament en una barqueta de joguina a la platja.

La frase. "En realidad, nuestra alma se queda estancada a los 18 años", confessa la Louise. Vaja, que la vida mai no respecta el nostre guió.

La recomanació. Ideal per dones i homes amb un cert recorregut a les espatlles.

'Mi vida a los sesenta'

Directora:
Sigrid Hoemer.

Intèrprets:
Iris Berben,
Edgar Seige,
Carmen-Maja
Antoni, Jordis
Richter, Michael
Gwisdek,
Franz Schmitd.
Alemanya, 2014.
98'. JCA Alpicat.